

отъ много чясти. *Л. Д. 1873 р. 186.* Трети (работници) сѣгы сглобихъ (чирковѣты) на цѣль чясовникъ. *Л. Д. 1869 р. 196.* Сглобихъ си другъ еднѣ ладійкѣ. *ib. 80.*

Сгльчѣ *м. св.* разбраню: Като иностранни пришелци непрестанно сгалчени и укорени. *Пс. 9—10 р. 12.*

Сгѡворенъ *пр. 1)* согласный, дружный, единопудный: Дружно верна, сговорна. *Д. 17, 14.* Дружно вярна, зговорна! Няшто ща да ви попитамъ. *М. 130.* Сговорна дружина планинѣ подвига (*посл.*) *Л. Д. 1873 р. 224.* Зговорна дружина и въ пѣтъкѣ блажно ядѣтъ. *Ч. 161.* Сговорна дружина отъ сейментѣ-тѣ ся не бои. *Ч. 221.* Кога не е самъ си Иванъ при мене, Да ми свирѣ заранѣ вечеръ съ кавале, Да хоратимъ вѣрны думы сговорны. *Ч. 295.* 2) условенный: Святославъ дойде на сговорно-то мѣсто. *Р. 176.* Сговорно писмо—*договоръ.* *Р. А. 184—186.*

Сгѡворъ *с. м. 1)* уговоръ, условіе: Споредъ сговоратъ, *по условію.* *Р. 10.* Кръчмареніе-го става вмѣсто писменно условіе (кондрактъ) при какво да—было продаваніе или купуваніе на нѣчто си или и само въ сговоръ за нѣчто си. *Л. Д. 1869 р. 120.* Прочуле са Кръжаліе, Дено хубава невясто! Прочуле са, а дошле са Да си са зговоръ зговоратъ, Въ кое село да идеме. *М. 120.* 2) согласіе: Макарь и да бѣхъ съвѣсмъ прости хората му, нѣ виждаше са да имаха добъръ сговоръ по добра държава помежду си и отъ колкото сега: младій старійтъ слуша а старійтъ са радва на младійтъ. *Зк. 15.* Колко е хубаво, кога брате живѣхъ въ сговоръ (*einträchtig*). *Ри. 115.* 3) *сговоръ, свадебный обычай, когда уговариваются на счетъ приданого невесты, дня свадьбы и пр.:* Еднѣ недѣлѣхъ прѣдъ свадь-тѣ, момкови-тѣ родители ходятъ у момини на зговоръ:—опредѣлявать деньтъ за сватѣ-тѣ, условвать за дароветѣ. *Ч. 18.*

Сгѡворѣ *са м. св.* **Сгѡварѣмъ** *са м. дл. 1)* уговорюсь, уговариваюсь: Нче са сговорихме, кой кое место да земе. *Л. Д. 1875 р. 144.* Собрале ми (сѣ) се юнаци,—войска отбрана. На се юнацы зговарятъ *Ч. 333.* Сгѡворъ са са сговарѣле Двѣмката малка момѣ и момчѣ. Сгѡварятъ са двѣмка да са юзѣматъ.—2) подружусь, дружусь, живу съ кѣмъ-либо въ дружбѣ, согласіи:—Ако ми дѣмашъ тѣй, не сгѡварѣмъ са вѣке съ тебе.—Даднѣ ми малко тутманіецеъ де. За това лѣ се сгѡвариме.

Сгѡда *с. ж.* удобный случай, удобство: На угощеніе или кога-то ся заминува покрай кръчмѣ-тѣ, трѣбва да го (пѣяницѣ-тѣ) забавлявать съ нѣчто какво-то да му не доходи на умъ за тѣхъ сгѡдѣ и да нѣма кога да иде въ пѣяно дружество. *Л. Д. 1869 р. 119.* Тази квартира ми е много на сгѡда: и до училище-то е близу и до пазара.—

Сгѡденъ *пр. 1)* удобный, пригодный, годный: Тѣ чякахъ сгодне